

det er for stærkt et Udtryk, men politisk forkert — og der glædede jeg mig overordentlig meget over de Ord, vi hørte i Gaar fra min ærede Nabo til venstre (P. G. C. Jensen). Jeg tror, han gjorde fejl, naar han i sin Kritik over dem, der vilde holde paa det nuværende Skattesystem, henvendte sig til, jeg tror han kaldte dem de uafhængige Agrarer (P. G. C. Jensen: konservative!) . . . naa konservative, det er mig det samme. Det er ikke saaledes, at det kan deles med Udpegning af visse Partier eller saa. Der er andre Mænd her i Salen, som ogsaa have udtalt sig for, at det skulde være betænkeligt af Hensyn til Valgretten at gøre Forandring. Jeg er glad ved at kunne tage min ærede Medbyrhverver under Armen og sige, at det er ikke saa forskrækkeligt for det høje Landsting, om dette blev forandret, og jeg vil med ham fuldt ud sige, at det vilde stemme bedre med Grundlovens Ord og Aand, om vi sagde, at for Fremtiden indføres der en Indkomstskat, og den, der ad den Vej kommer til at betale det højeste til Stat og Amt, er berettiget til som højst-beskattet Vælger at være umiddelbar Vælger til Landstinget. Det spiller, tror jeg, i politisk Henseende en ringe Rolle, og ingen kan forud kende, hvorledes det vil virke.

Jeg slutter denne Betragtning, som jeg, som sagt, kun har tilladt mig at gøre, fordi den forekommer mig saa sund og simpel, med den Tilføjelse, at det, jeg her har nævnt, jo ikke er andet, end hvad man har gjort i det Land, hvis Reform paa Skatteområdet vi se hen til, i alt Fald de af os, som have talt for en Indkomstskat og hele den dermed forbundne Ordning, nemlig Preussen. Da man i Preussen ved Loven af 14de Juli 1893 ordnede disse Forhold, hævede man Grundskatterne til Staten og lod Kommunerne være dem, der for Fremtiden skulde ligne paa Grund og Ejendom. Det gjorde man i det dog vel nogenlunde konservative Preussen, i det Preussen, hvor Valgretten er nøje knyttet til en Skattencensus, hvor Vælgerne ere delte i tre Dele efter den Skat, de betale, og hvor man ogsaa kunde sige, at det vilde forrykke Forholdet, idet Grundejendommene, som hidtil havde været dem, der betalte de højeste Skatter, nu ikke længere skulle være det. Jeg tror ikke, der i Preussen har været Tale om, at det skulde være en forkert eller farlig Omordning, og saa meget er under alle Omstændigheder vist, at det preussiske Herrehus ikke har lidt Spor af Skade i Anseelse eller Ind-

flydelse eller Konservatisme ved at gøre dette.

Men, som sagt, dette er kun en Tanke, som jeg beder om Undskyldning for, hvis jeg har udtalt mig for længe derom, men som jeg ønskede skulde baade nævnes her og maaske omtales i Udvalget. Er der ikke noget i den, saa lad den falde, og lad os vende tilbage til det hittidige Grundlag, altsaa et Tilskud til Kommunerne, taget efter Skatterne paa Grund og Ejendom, men lad os ikke gaa over til de ny Ting, som Regeringsforslaget her har søgt at indføre.

Stilling: Den Grundakkord, der har lydt i de sidste Dages Forhandlinger om Skattelovene her i Salen, har jo været, at det betrængte Hartkorn skal hjælpes, Skatterne paa Landet skulle lettes, og at i det hele Landbruget er i en Nødtilstand, der hurtig skal afhjælpes. Det var det sidste, vi hørte i Gaar af det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal): Der er ikke Tid til at vente længere, alle Veje, mente han, vare ufremkommelige uden netop den ene, som Skattekommissionen har anvist, og dersom det ikke kom nu, vilde Landbruget komme i en endnu større Nødtilstand. Ja, det kan godt være, at det er rigtigt. Det maa vel være sandt, at Landbruget er i en saadan Nødtilstand. Vi have hørt det saa længe, og jeg tror, at alle ere enige om det, og at alle ville være med til at hjælpe Landbruget, naar det kan faa nogen Hjælp, der er af Betydning. Det ville alle, hvad enten de høre til det ene eller det andet politiske Parti, og hvad enten de bo paa Landet eller i Købstæderne. Med Hensyn til Købstadbefolkningens Stilling maa jeg dog maaske fremhæve, at Skattekommissionens Forslag viser den tunge Ende mod Købstæderne, men at Købstæderne paa den anden Side ere forberedte paa, at de maa bringe Ofre; nogen skal jo betale, men det kan jo vel være, at det forholder sig saa, som ogsaa blev sagt af min ærede Kollega forleden, at Købstædernes Skatteevne overvurderes i ganske betydelig Grad. Der har været gode Tider for de danske Købstæder. Erhvervslivet har udviklet sig i de svundne Aar paa en Maade, som vi ikke have kendt tidligere, men alt tyder paa, at man staar over for en Tilbagegangsperiode. Vi have fra Industriens Verden Oplysning om, at i de sidste 20 Aar har der ikke været saa stærk Arbejdsløshed, som der hersker for Øjeblikket, og der er Udsigt til yderligere Tilbagegang. Paa samme Tid høre vi fra